

[Kurt Brauer.]

som hr. Bilgrav-Nielsen og ministeren sagde, at det kan nytte noget. For det, der står fast efter debatten, er, at jeg har mit indlæg færdig til anden og tredje behandling, det er skrevet af d'herrer tilhængere af forskelsbehandling, som har været her på talerstolen. Det, der står helt klinkende klart efter denne førstebehandling, er, at militærpolitikkerne i dette land ikke tør se Danmarks ungdom i øjnene, ikke tør give dem lige vilkår; der er sågar folk fra det konservative folketingsparti, folkeparti — måske det første var rigtigst — som direkte anbefaler en yderligere skærpelse af forskelsbehandlingen. Der er en almindelig tilhængerskare her på tinge, som siger den størst mulige forskel, for vi tør ikke overlade det til et frit valg, til en ligestilling for de unge; det er vi bange for, for vi ved, de ikke vælger vores militærpolitik, men vælger noget andet, hvis vi stiller det lige. Kun ved stokkepryg kan vi jage dem over i militaristernes rækker, alene fordi de er bange for deres anciennitet på deres arbejdsplads, for deres uddannelse og for en række andre ting. Jeg synes, det er en lille smule fattigt, det minder mig om den gamle sætning, som jeg nok tror min partistifter, hr. Aksel Larsen, var fader til, at når naboen prygl sin kone, når det altså er slemt i udlandet, så er jeg også nødt til at prygle min kone, for de har det værre i Sovjetunionen, eller hvor det nu er, de har det værre henne, og derfor skal vi da sandelig have det lige så slemt. Hvornår kunne det blive sådan, at danskerne havde mod til at gå en lille smule i spidsen med hensyn til frihedstraditioner?

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hr. Kurt Brauer har måske noteret, at Danmark er gået i spidsen, når det drejer sig om militærnægtere, vi var vel et af de første lande, der overhovedet indførte militærnægterordning, at Danmark vel nok er det land i den vestlige del af verden, der har de bedste vilkår for militærnægtere, at man næsten uden at begrunde noget som helst kan blive militærnægter. Kan man næsten få det bedre? Der tør vi godt se dem i øjnene.

Må jeg sige til hr. Bilgrav-Nielsen for at afsløre enhver myte, at med hensyn til aflønning mener jeg ikke, der er nogen som

helst mulighed at forhandle; det, vi talte om, var tjenestetiden.

Må jeg så endelig sige, at med hensyn til økonomisk balance afhænger det af, hvad der bliver stillet op. Det skal jeg gerne svare på.

Må jeg sluttelig sige til hr. Kurt Brauer, når han forsøger at fremstille det, som om vi er gået over til hr. Arentoft for at få støtte til dette lovforslag, at der ikke på noget tidspunkt har været forhandlet med fremskridtspartiet eller med hr. Arentoft om dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer (SF):

Ministeren beder mig om denne korte bemærkning: kan man næsten få det bedre? Ja, man kan have sine meningers mod, man kan gå ud til den unge og sige: jeg har en militærpolitik, vil du tilslutte dig den, eller vil du ikke? Du bliver lige behandlet, uanset om du tilslutter dig min politik eller ej. Det er lidt bedre end næsten.

Fuglsang (DKP):

Jeg må nok sige, jeg synes, ministerens indlæg bekræfter, at det kniber ganske voldsomt med argumenterne for dette. For det første tænker jeg på denne mærkelige udflugt til Sovjetunionen, men dernæst spørgsmålet: kan vi få det bedre? Ja men det er jo ikke spørgsmålet. Sagen er, at vi vil søge at forhindre, at vi får det dårligere. Er den kendsgerning, at vi måske har det bedre end en række lande, et argument for, at vi med djævelens vold og magt skulle have det dårligere?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Socialudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.